



Ірина БЕЛЯЄВА,
вчителька;
Галина КОЧЕРГА,
вчителька музики
(Немішаївська ЗОШ № 2 І–ІІІ ст.
Бородянського р-ну Київської обл.)

Мужай, прекрасна наша мово!

М е т а. Вчити учнів правильно, виразно читати поетичні твори. Сприяти розширенню активного словникового запасу школярів. Виховувати через віршовані твори почуття любові до рідної мови, до рідного слова, до Батьківщини, почуття національної гідності, патріотизму.

О б л а д н а н н я: книжкова виставка "Рідна мово, ти – душа мого народу!", музичний супровід, мультимедійна презентація.

М і с ц е п р о в е д е н н я. Актова зала школи.

В е д у ч а. 9 листопада – День української писемності та мови. День важливий для кожного з нас. Тож, із святом вас, шановні добродії, шанувальники рідного слова!

Мова – це наша неоціненна спадщина, з нею ми не розлучаємося протягом усього життя. Ще з дитинства ми разом з матусиною колисковою вбираємо в себе шире українське слово. Сила слова безмежна. Особливо, коли воно живе, іскристе, емоційно виважене. Коли воно сліпуче, "як проміння ясне", могутнє, "як хвилі буйні". Тоді

воно здатне робити дива і хвилювати найтонші струни людського серця.

Мова єднання

Музика О. Самойдюка.

Слова О. Самойдюка.

Сине небо над горою, найчарівніше з усіх,
Ти під ним відчужеш волю і дитячий спогад снів.
Як побачиш сине море, степ безкрайній в даліні,
Закохаєшся в дівочість української землі!

Приспів. Краща мова єднання – це українська,

Нам Україну народила,
Краща мова кохання – це українська,
Сила небес їй дала крила.

Ми талантами своїми і красою вразим всіх.
Бог нам дав єдине щастя, а у злі нам жити гріх.
Не цураймося ніколи усім серцем полюбить,
Бо життя – безкрайне поле, все життя – безкрайна мить.
Приспів.

(На сцену виходить дівчинка, яка виконує роль Мови, в українському народному вбранні, з калиною та квітами в руках).

М о в а. Я ваша мова, діти, рідна мова,
З роси й води, з квіток і джерела,
Така, як зірка ніжна світанкова
На цій землі завжди жила.
Саме земля мене таку зростила –
Чарівну, мудру, світлу, осяйну.
Дала мені могутні диво-крила,
Вдягла в слова, як у квіточки весну.
Не раз мене хотіли розтопати,
Та я жива, і я до вас прийшла,
Щоб вас до зір далеких підняти
І до сердець не допустити зла.

(Вибігають хлопчики та дівчатка в українському національному одязі всіх регіонів України і читають вірші про мову).

У ч е н и ц я. Мово! Пречиста Богородице мого народу!
З чорнозему, любистку, м'яти, рясту, евшан-зілля, з роси,
з Дніпровської води, від зорі й місяця народжена.

Мово рідна, ти для нас, як мати,
З тобою відкриваєм дивосвіт!
Ми правильно вчимося розмовляти
З колиски самої, з маленьких літ.

У ч е н ь. Народів на землі є так багато
І мова в кожного із них своя.
Для мене українська рідна – в будні й в свято,
Пишаюсь тим, що українець я!

У ч е н и ц я. Учю, звичайно, мову я англійську,
Російську розумію, польську теж...
Колись німецьку вивчу й італійську,
Та найрідніша – українська все ж!
Бо рідна мова, наче рідна мати,
Вона завжди пригорне до грудей.
Важливо дуже різні мови знати,
Та рідна – найрідніша для людей!

М о в а. Не цурайтесь, люди, мови,
Не цурайтесь роду,
Як зачухне рідне слово,
Не буде народу...

Мова Батьківщини

Музика В. Лепешка.

Слова Я. Кравченка (школяра).

Наша мова – як трембіта,
Найчарівніша у світі.

І співуча, й зрозуміла,
Розмовляєм нею сміло. (2)

Приспів. Українська мова –

Батьківщини слово.
І співуча, й зрозуміла,
Розмовляєм нею сміло. (2)

І держава Україна
Не стає вже на коліна.
Вона вільна, незалежна,
Любим ми її безмежно. (2)

Приспів.

У ч е н ь. О, місячне сяйво і спів солов'я,
Півонії, мальви, жоржини!
Моря діамантів, це – мова моя,
Це мова моєї України!

У ч е н ь. Мово моя, найчистіша криниця,
Є і краса, і багатство в тобі.
Кожен приходиться до тебе напитись
В радості, щасті, у тихій журбі.

У ч е н и ц я. Ти з джерела і струмочка дзвінкого,
З лісу і поля, з квіток і роси.
З луку розквітлого, з неба ясного,
З гromу, веселки й світанку, з краси!

У ч е н и ц я. Рідна мова моя, поетична, пісенна,
Пелюсткова і ніжна, як спів солов'я,
Як народу душа: щира, добра, натхненна,
Ти найкраща у світі, бо рідна моя!

Рідна мова

У ч е н ь. По-своєму кожна
Пташина співає.
По-своєму кожен
Народ розмовляє.
У мене й народу мого
Українська є мова чудова,
Своя, материнська.
По світу її,
Як святиню, нестиму
Допоки живу,
В чистоті берегтиму,
З любов'ю сердечною,
Вірністю сина.
Ця мова для мене,
Як мати, єдина.

С. Жупанин

У ч е н и ц я. Яка у ній сила – і кличе, й сія,
Яка в ній мелодія лине.
В натхнення хвилини! О мово моя,
Душа голосна України!

Рідне слово

Музика В. Лепешка.

Слова Б. Чепурка.

Українська мова –
Давня й молода.
Ллється рідне слово, } (2)
Як жива вода.

Звідки воно взялось –
Діло не просте... } (2)
В душу засівалось,
Із душі росте.

У ч е н ь. Скільки музики в цій мові,
Скільки сили в кожному слові,
Скільки сонця й теплоти...

Уч е н ь. Ой ти, мово українська,
Колисанко материнська,
Що в душі завжди жива.
Ти моя найперша казка,
Перший біль і перша ласка,
Перші мамині слова.

Уч е н и ц я. Багато слів сказали ми про мову,
Чудову нашу, материнську, калинову,
Яка для нас – життєвий старт..
Але ж у нас сьогодні свято,
Тож доречний тут і жарт..

Уч е н ь. **Кухлик**
Дід приїхав із села,
Ходить по столиці,
Має гроші – не мина
Жодної крамниці.
Попросив він: – Покажіть
Кухлик той, що з краю.
Продавщиця: – Што? Чего?
Я не розумію.
– Люба, кухлик покажіть –
Той, що збоку смужка.
– Да какой же кухлік здесь,
Єслі ето кружка?
Дід у руки кухлик взяв
І насунив брови.
– На Україні живеє
Й не знаєє мови..
Продавщиця теж була
Гостра та бідова.
– У мене єсть свій язык, –
Ні к чему мне мова.
І сказав їй мудрий дід:
– Цим пишатися не слід,
Бо якраз така біда
В моєї корови:
Має, бідна, языка
І не знає мови.

П. Глазовий

Уч е н и ц я. Серце народу – це мова, це слово,
Нації гордість, культура, престиж.
Той, хто цураєтьє рідної мови,
Ранить народ в саме серце, мов ніж.

Уч е н ь. Мова загине – народ онімїє,
Нема майбуття у німої юрби.
Поки є мова – в людей є надія,
Є пісня радості й пісня журби.

Уч е н и ц я. Мова чудова, літературна,
Без жаргонізмів, спотворених слів
Свідчить про те, що людина культурна.
Мова її – наче пташечки спів.

Наша мова

*Музика М. Ведмедері.
Слова В. Кленца.*

Тепла, як сонячна днина,
добра, неначе весна,
мова віків України, (2)
казка її чарівна.

Мова – усміхнена квітка,
радість весела, дзвінка. (2)
Гарна, як небо улїтку,
ніжна, як пісня струмка.

Мова – джерельна криниця
райдужно-сонячний цвіт.

Це українська зірниця, (2)
що зачаровує світ.

Уч е н и ц я. Звучи, рідна мово,
На землі рідній лийся по вінця,
Мово моя українська,
Мово моя материнська!
Мово рідна, квітуй і шануйся,
Любов'ю воздай всім народам і мовам.
З тобою я плачу, з тобою сміюся,
О ріднеє слово!

Рідна мова

Уч е н ь. Розвивайся, звеселяйся, моя рідна мово,
У барвінки зодягайся, моє щире слово!
Колосися житом в полі, піснею в оселі,
Щоб зростали наші діти мудрі і веселі.
Щоб на все життя з тобою ми запам'ятали,
Як з коліски дорогої мовоньку кохали.

Л. Забашта

Уч е н и ц я. Розцвітай же, слово,
І в родині, і у школі,
Й на заводі, і у полі.
Пречудесно, пречудово
Розцвітай же, слово!

П. Тичина

Уч е н ь. Під вікнами мальви,
В гаю материнка,
Оспівана шедро в піснях.
Тут мамина пісня лунає, і
Її підхопили поля і гаї.
Її вечорами по всій Україні
Співають в садах солов'ї.
І я припадаю до неї устами,
І серцем вбираю, мов спраглий води.
Без рідної мови, без пісні, без мами
Збідніє земля назавжди.

Любіть рідну мову

Уч е н и ц я. Мова – краса спілкування,

Уч е н ь. Мова – як сонце ясне,

Уч е н и ц я. Мова – то предків надбання,

Уч е н ь. Мова – багатство моє.

Уч е н и ц я. Мова – то чиста криниця,
Де б'є, мов сльоза, джерело,

Уч е н ь. Мова – це наша світлиця,
Вона, як добірне зерно.

Уч е н и ц я. Мова – державна перлина,
Нею завжди дорожіть.

Уч е н ь. Без мови немає країни –
Мову, як матір, любіть!

Ф. Пантов

Гімн Українській Мові

Так багато різних мов існує в світі.
Знають добре навіть це маленькі діти.
Кожна крашою є для свого народу
Богом українська дана в нагороду.

Всім гостям ми раді, хто повагу має
До традицій наших, мову хто вивчає.
Тим, кому до українського байдуже,
Ми не подамо руки з тобою, друже.

П р и с п і в . Стань поруч і заспіваймо, брате,
Мову батьківську всім треба знати.
Мову держави, в якій живемо,
Прапор якої у світ несемо.
Хто б ти не був і якої віри,
Насамперед ти Українець.

Тож гідним будь України-неньки:
Мову козацьку люби, серденько.

Але станем ми пліч-о-пліч проти змови!
Занедбати не дамо своєї мови.
Всі ми патріоти неньки-України!
В нас вона одна і мова в нас єдина.
Приспів.

Учні. Ніжна, мила, світанкова,
Ясна, чиста, колискова,
Мелодійна, дзвінкотюча,
Дивна, радісна, співуча,
Легідна, жива, казкова,
Красна, чарівна, шовкова,
Найдорожча, добра, власна,
Мудра, сонячна, прекрасна.
Солов'їна, барвінкова – українська мова.

Ученіця. Леги, наша мова прекрасна, над світом
У казці, у пісні, у прозі й віршах!
З любов'ю і щирим осіннім привітом
Лишайся у добрих і ширих серцях!

Ведуча. Багато зірок є на небі, але у кожної людини є своя, єдина, як мама, як Вітчизна... Такою дорогою, рідною, чарівною, єдиною є для нас українська мова. Мова нашого народу, нашої матері – України.

Україна

Музика Т. Петриненка.

Слова Т. Петриненка.

Дороги іншої не треба,
Поки зорить Чумацький шлях,
Я йду від тебе і до тебе
По золотих твоїх стежках.

Мені не можна не любити,
Тобі не можна не цвісти.
Лиш доти варто в світі жити,
Поки живеш і квітнеш ти.

Приспів. Україно, Україно!

Після далечі доріг
Вірне серце твого сина
Я кладу тобі до ніг.
Поки кохаєм до нестями,
Іще нескоро наш кінець,
Ще, може, нашими серцями
Розпалим тисячі сердець.


Ще свічка наша не згоріла,
Ще наша молодість при нас.
А те, чи варте наше діло, –
То скажуть люди й скаже час.

Приспів.

Ученб. Ось скінчилось наше свято,
І прощатись вже пора.
Побажаєм Україні рідній

Учні (разом). Щастя, миру і добра!

Ведуча. Наша мова ввібрала і ніжність квітів, і голос соловейка, і неповторність вранішньої зорі, і красу калини. Недарма її називають калиноюю, солов'їною. Тож, любіть, шануйте рідну мову. Не шкодуйте часу й зусиль для її вивчення, щоб вона квітла, щоб бриніла дзвінко, мов гірський струмок, щоб сяяла, мов промінь сонця, пробиваючи свій шлях крізь грозові хмари... Наша мова – це наша гордість. Без неї немає нації, немає держави, немає нас...

(У статті використано вірші українських поетів). 

Шановні дописувачі!

Готуючи статті до друку, просимо зважати на такі вимоги.

- Стаття має містити узагальнення Вашого власного досвіду або розкривати сутність розробленої авторської методичної системи.
- Розробки уроків або їх фрагменти можуть бути ілюстрацією використання досвіду чи авторських методичних знахідок учителя (для 1–2 класів – за новою програмою).
- Статтям, які містять перевірні завдання (тестові, контрольні тощо), обов'язково має передувати вступна частина, у якій розкривається сутність завдань, їх призначення, способи і місце використання та критерії оцінювання.
- У статтях обов'язково мають бути посилання на джерела, які автор використав під час підготовки матеріалу.
- Обсяг статті має бути не більше 10 сторінок комп'ютерного набору через 1,5 інтервали, 14 кеглем.

Не забувайте повідомляти місце роботи, посаду, контактний телефон, адресу.